

[Jytte Andersen]

hensigtsmæssig måde. Det vil vi gerne under udvalgsarbejdet diskutere, vurdere og derefter tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Jeg må fortolke svaret sådan, at også fru Jytte Andersen mener, at det er en ufravigelig betingelse, at man står til rådighed for arbejdsmarkedet for at kunne få arbejdsløshedsunderstøttelse.

Estrup (RV):

Der er jo tale om en uændret genfremsættelse af det forslag, som var til første behandling i maj sidste år, og jeg skal derfor indledningsvis minde om, at det radikale venstre dengang ikke fandt, at forslaget burde nyde fremme. Den opfattelse har vi fortsat. Jeg vil imidlertid godt give forslaget et par ord mere med på vejen, end hr. Bilgrav-Nielsen på mit partis vegne gjorde i maj måned.

Vi deler SFs og andres interesse for sabbatordninger, men vi synes unægtelig ikke, at SF med dette forslag har haft nogen særlig heldig hånd. Forslagsstillerne anfører selv, at hovedformålet er at afhjælpe den store arbejdsløshed, men de midler, de anviser, forekommer helt utilstrækkelige.

Det er for det første frivillig adgang til et sabbatår for – ja, for hvem? I bemærkningerne står der »arbejderne«, i fremsættelsen »lønarbejdere«, men jeg går ud fra, at det er den særlige SF-jargon, og at det, man egentlig mener, er et sabbatår for de ansatte, således som der står i selve beslutningsforslagets tekst.

Som det andet middel foreslår man pligt for arbejdsgiveren til at genbesætte den stilling, som bliver ledig i forbindelse med sabbatordningen. Men hvad forhindrer virksomhedsledelsen i at fyre en anden ansat, hvis den ikke ønsker flere i beskæftigelse? Og hvordan kan man med en frivillig ordning sikre, at der bliver et tilstrækkeligt antal sabbatstillinger ledige? Det ville unægtelig være interessant at vide, hvordan SF er nået frem til de 50.000 stillinger, som nævnes i fremsættelsen.

Med et forslag som dette kommer vi ikke sabbatordninger et skridt nærmere, og det giver ikke nogen som helst garanti for en væsentlig reduktion af ledigheden. Det ene-

ste, det garanterer, er, at staten permanent – det vil jeg godt sige henvendt til fru Jytte Andersen – binder sig til en dagpengeudgift, uanset om vi har stor eller lille ledighed. Står de 50.000 stillinger til troende, drejer det sig om 5–6 mia kr.

Jeg tror, det er helt andre veje, man skal gå. Det kan godt være, at folketinget skal hjælpe arbejdsmarkedet på gлед ved at fastlægge nogle rammer for sabbatordninger, men det nærmere indhold må udformes gennem forhandlinger mellem parterne, og det bærende element må være de ansattes egen interesse i sådanne orlovsordninger. I så fald kan et sabbatår blive en naturlig del af et ansættelsesforhold og en varig ordning på arbejdsmarkedet. Det er samtidig den bedste garanti for, at det vil gavne beskæftigelsen.

Dohrmann (FP):

Jeg er glad for, at venstres ordfører, hr. Tørnæs, også blev overrasket over det, den socialdemokratiske ordfører sagde heroppefra. Vi må nemlig huske på, at for øjeblikket – det har faktisk fundet sted i temmelig lang tid – bliver der ført forhandlinger mellem regeringen og socialdemokratiet, og det er da glædeligt, hvis det, hr. Tørnæs sagde, må tolkes sådan, at man ikke derfra vil acceptere, at dette forslag lige pludselig bliver regeringens politik, således at vi præsenteres for en aftale i den retning.

Om selve forslaget vil jeg godt sige, at det igen er et udtryk for, at SF fuldstændig har opgivet at få flere folk i beskæftigelse. Man har givet op. Man anser beskæftigelsessituationen for at være permanent. Man står her og taler om kortere arbejdstid. Nu vil man sende nogle på ferie – sabbatordning kalder man det så flot. Ja men for vores skyld må folk, lønmodtagere, holde lige så mange sabbatår, de vil – vel at mærke hvis de kan blive enige med deres arbejdsgiver, og hvis de selv betaler det. Det er sagen i en nøddeskal.

Små erhvervsdrivende bliver, som det blev nævnt heroppefra, ikke tilbudt nogen sabbatordning. De kan få lov til at pikle fra morgen til aften. Nogle landmænd knokler 16 timer i døgnet, og deres koner arbejder mange gange 18 timer i døgnet. Der savner vi en kommentar fra de store kvindesagsforkæmpere. Dem glemmer man. De kan få lov til at betale det feriepat.